

Sygn. akt IV U 171/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 12 grudnia 2013 roku nr (...)

w sprawie H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się H. K. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 października 2013 roku na okres do dnia 31 grudnia 2015 roku.

Sygn. akt IVU 171/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 listopada 2014 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 12 grudnia 2013 r. odmówił H. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 09.12.2013 r. został uznany za zdolnego do pracy.

H. K. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ nie jest w stanie podjąć pracy, co zostało ustalone już w poprzednich postępowaniach sądowych, a jego stan zdrowia nie uległ poprawie. Wnosił o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych lekarzy sądowych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. K. urodzony w dniu (...)r., z wykształceniem zawodowym o specjalności ślusarz, pracował jako blacharz dekarz. Od dnia 01.09.2009 r. do 30.06.2012 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Odwołujący w dniu 04.10.2013 r. wystąpił z wnioskiem o rentę.

/okoliczności bezsporne/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u J. S. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn. zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu kardiologii, chirurgii-ortopedii, interny i neurologii.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegli w zbiorczej opinii pisemnej stwierdzili, że odwołujący choruje na:

- chorobę zwyrodnieniową stawów biodrowych zwłaszcza lewego,
- przewlekły zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego z nawracającą rwą kulszową lewostronną,
- zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa – kręgozmyk w odcinku lędźwiowym kręgosłupa L2-L3 i L3-L4,
- nadciśnienie tętnicze pierwotne.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegli uznali odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy, okresowo od 01.07.2012 r. na okres do grudnia 2015 r. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, nadciśnienie tętnicze przebiega z wydolnym układem krążenia i obecnie nie narusza sprawności organizmu. Odwołujący z przewlekłym zespołem bólowym kręgosłupa na podłożu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych i nawracającą lewostronną rwą kulszową. W badaniu neurologicznym wzmożone napięcie mięśni przykręgowych, ograniczenie ruchomości kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego i dodatkowo po stronie lewej objawy rozciągowe. W badaniach obrazowych kręgosłupa (rezonans magnetyczny) opisano zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne w odcinku L-S kręgosłupa z protuzją dysków międzykręgowych, z możliwą kolizją z korzeniem nerwowym na wysokości L3-L4 po stronie lewej. W badaniu ortopedycznym stwierdza się również znacznego stopnia ograniczenie ruchomości lewego stawu biodrowego. Badanie przedmiotowe i opisywane zmiany z badaniach obrazowych potwierdzają w sposób obiektywny zgłoszone przez odwołującego dolegliwości podmiotowe. Schorzenia układu ruchu naruszają sprawność organizmu odwołującego w stopniu dającym podstawy do uznania go za częściowo niezdolnego do pracy.

(dowód: opinia sądowno-lekarska – k. 26-27 as).

Wydaną w tym zakresie opinie biegłych sądowych Sąd uznał za trafną i dostatecznie wyjaśniającą przedmiot sporu, gdyż została wydana przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinia biegłych w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy dla celów rentowych w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie H. K. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 12.12.2013 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż wciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też jest zdolny do pracy jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd w oparciu o opinię biegłych kardiologa, chirurga-ortopedy, internisty i neurologa sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż H. K. z uwagi na aktualne schorzenia układu ruchu tj. chorobę zwyrodnieniową stawów biodrowych zwłaszcza lewego, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego z nawracającą rwą kulszową lewostronną, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa – kręgozmyk w odcinku lędźwiowym kręgosłupa L2-L3 i L3-L4 - spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy w zawodzie pracownika fizycznego okresowo od dnia 01.10.2013 r. na okres do 31.12.2015 r.

Odwołujący choruje na przewlekły zespół bólowy kręgosłupa na podłożu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych i nawracającą lewostronną rwą kulszową. W badaniu neurologicznym stwierdza się wzmożone napięcie mięśni przykręgowych, ograniczenie ruchomości kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego i dodatnie po stronie lewej objawy rozciągowe. W badaniach obrazowych kręgosłupa (rezonans magnetyczny) opisano zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne w odcinku L-S kręgosłupa z protuzją dysków międzykręgowych, z możliwą kolizją z korzeniem nerwowym na wysokości L3-L4 po stronie lewej. W badaniu ortopedycznym stwierdza się również znacznego stopnia ograniczenie ruchomości lewego stawu biodrowego. Badanie przedmiotowe i opisywane zmiany z badaniach obrazowych potwierdzają w sposób obiektywny zgłoszone przez odwołującego dolegliwości podmiotowe.

Schorzenia układu ruchu ograniczają sprawność odwołującego czyniąc go długotrwale niezdolnym do podjęcia pracy zgodnej z kwalifikacjami jako pracownik budowlany, pracownik fizyczny. Ze względu na wykształcenie zawodowe, wiek i stan zdrowia nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Schorzenia kardiologiczne nie powodują niezdolności do pracy.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 kpc należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 12.12.2013 r. przyznając H. K. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.10.2013 r. zgodnie z art. 129 ust. 1 powołanej ustawy od miesiąca zgłoszenia wniosku na okres do 31.12.2015 r.